

**Oponentský posudek diplomové práce Bc. Kateřiny Liškové
„Personální řízení v organizaci. Případová studie Sdružení Linka bezpečí – projektu
Linka bezpečí“**

Autorka si klade výzkumné otázky hned na straně 7, kde uvádí, že chce zjišťovat především „jaké jsou možné způsoby řízení lidských zdrojů“ a dále pak „zda existují odlišné přístupy v řízení profesionálů a neprofesionálů“.

K dosažení odpovědí na tyto výzkumné otázky volí autorka kombinaci teoretického rámce, kde vymezuje především oblasti jako profesionalizace organizace, řízení lidských zdrojů, kulturu organizace, plánování, zisk a výběr pracovníků apod. Dále pak v praktické části volí případovou studii Linky bezpečí. Jako metodu volí analýzu dokumentů a polostrukturované rozhovory.

Z formálního hlediska je práce v pořádku, obsahuje všechny předepsané části v dostatečné kvalitě. Z obsahového hlediska není co vytknout ani teoretické části. Autorka pracuje velmi přehledně s literaturou, pečlivě se věnuje všem vybraným oblastem. Snad škoda, že se neinspirovala větším množstvím zahraniční literatury, i z tohoto hlediska je však rozsah práce vzhledem k jejímu účelům v pořádku.

V praktické části práce autorka hezky využila teorii pro formulování otázek pro polostrukturované rozhovory, ve zbytku práce se však dopouští několika metodických chyb, na které bych ráda upozornila. Autorka sice analyzuje praktické dění na Lince bezpečí podle stejné struktury, kterou si nachystala v teoretické části, není však jasné, na jakém základě prezentuje své výsledky. Toto zmatení je dáno několika faktory.

Přestože autorka tvrdí, že pracuje s rozhovory, v praktické části se práce s nimi neobjevuje. Není tedy jasné jak je autorka analyzovala, které informace z rozhovorů použila. Není ani jasné, co z prezentovaných závěrů je postaveno právě na vyhodnocení rozhovorů.

Stejně nedůsledně autorka pracuje s analyzovanými dokumenty – není zřejmé, jak je analyzovala a co z nich používá ve svých závěrech.

Praktická část se tak redukuje na popis dění na Lince bezpečí, není však zřejmé, na jakém základě toto dění popisuje, z čehož vyplývá nepřehlednost práce s výsledky.

Posledním detailem, na který bych ráda upozornila, je fakt, že autorka ne příliš transparentně zachází se svými rolemi. V rámci své práce vystupuje ve dvou – je pracovnící Linky bezpečí a zároveň výzkumnicí. Na některých místech je pak zřejmé, že autorka s těmito rolemi nezachází příliš transparentně (např. na str. 47 uvádí, že ideální stav by byl, kdyby na lince bezpečí pracovalo 130 zaměstnanců, aniž by uvedla jak a kdo k takovému číslu dospěl). Podobných nejasných výpovědí je v práci celá řada.

Problém tedy dle mého názoru spočívá v tom, že autorka v praktické části neprezentuje výsledky způsobem, který by umožnil ověřit jejich věrohodnost. Pro obhajobu tedy navrhuji především téma metodiky zpracování výsledků. Ideální by bylo, kdyby autorka připravila jednu dílčí podkapitolu a vysvětlila na ní, co tvrdí na základě jakého typu analýzy.

Z výše zmíněných důvodů navrhuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení dobře až velmi dobře dle průběhu obhajoby.

V Praze dne 29.9.2007
Mgr. Dana Moree